

Ahimsos tobulumas

Kokie bebūtume dori ir sąžiningi, kaip besistengtume neskriausti kitų gyvų būtybių, vis tiek esame kalti dėl kažkam padarytos žalos. Tai neišvengiama. Eidami netyčiomis sutrypiame skruzdėles ir kitus mažus padarėlius; kurename malkas, kuriose knibžda jose žiemojantys vabzdžiai; vairuojame automobilį, į kurio priekinį stiklą ir žibintus atsitrenkia ir susitraiško daugybė vabalėlių. Tačiau vis daugiau Vakarų pasaulio žmonių sužino apie produktus, kurių sudėtyje yra gyvulinės kilmės ingredientų, ir stengiasi išvengti prievartos gyvendami šiame žiauriame pasaulyje.

Mes, atsidavę Viešpaties Krišnos tarnai, taip pat negalime tvirtinti, jog absoliučiai nenaudojame prievartos. Vis tik mums patinka gyvenimas be smurto, todėl jaučiamės bjauriai staiga sužinoję, kad mūsų vartojamuose produktuose ar daiktuose yra kažko, kas išgaunama naudojant prievartą. Taigi ko turėtume imtis, kad išteisintume save?

Svarbiausia – turime pilnai panirti į Krišnos sąmonę. Nerizikuokime šiame pasaulyje darydami kažką be Krišnos sąmonės prieglobsčio. Jei keliam, kelionės tikslas turėtų būti susijęs su Krišnos sąmone. Jei valgome, turime paaukoti savo maistą Krišnai. Ką bedarytume šiame pasaulyje – keliautume ar liktume namuose – visada atliksime netyčinę prievartą. Tačiau visa mūsų veikla bus apvalyta, jei paskirsime savo gyvenimą Krišnai. Tokia yra jagjos prasmė. Geriausia jagja šiame amžiuje yra sankirtana jagja, kuri, platesne prasme, apima visas tarnystes, atliekamas norint duoti Krišnos sąmonę kitiems.

Ahimsam reiškia, kad negalima kenkti jokiai gyvai būtybei...Galų gale materialus pasaulis yra pilnas prievartos; gamtos dėsniai, priverčiantys kiekvieną gyvą padarą senti, sirgti ir mirti, taip pat yra smurtiniai. Todėl, jeigu kažkaip sugebėsime įtikinti kitus atsiduoti Krišnai ir taip išsivaduoti iš negailestingų materialios gamtos dėsnių, pasieksime ahimsos tobulumą.